

ških šolah dobijo pozneje dobre, če ne prav mastne službe.

Marsikateri mladenič iz naših slovenskih krajev je že bitko tožil, kadar so ga vtaknili v vojaško suknjo, da ni znal vsaj toliko nemščine, da bi zamogel najnavadnejša povelja razumeti. Ne godi se takemu veliko bolje kakor kakšnemu živinčetu, katerega začneš učiti voziti ali pa psu, katerega privajaš na vsakojake mojstrije. Naša mladina se kaj lahko nauči družih jezikov, posebno pa nemškega, le priložnost se ji mora k temu dati. Ako zna fant ali deklica nekaj nemški, zategadelj ravno tako lahko ostane do groba Slovenec ali Slovenka, nikdo ju ne bode imel za Nemca, ker to tudi v resnici nista. Nemca in njegov jezik črtijo navadno — reči smemo izključno — le taki ljudje, ki sami dobro znajo nemški govoriti, pa tega drugim ne privoščijo. Kdo nam zamore to tajiti? Izgledov imamo na stotine.

Skrbimo toraj, da se bode naša mladina naučila v domačih šolah razum družih potrebnih predmetov tudi dovolj nemščine in videli bode, da bode naša nam zato prav hvaležna, ko pride enkrat do prave pameti in spoznanja, da ji to znanje mnogo koristi.

Spodnje-štajerske novice.

Letni sejem sv. Jurja v Ptujju je bil jako dobro obiskovan. Prignalo se je 420 konjev in 787 goved. Cene so bile prav dobre, kupčija dokaj živahna. Lesa je mnogo spravilo po vodi kakor tudi po železnici mnogo na lesni trg in se je večinoma vso blago prodalo. Prihodnji živinski in svinjski sejem vršil se bode dne 4. maja tega leta.

Dr. Brumen zavrnen. Najvišji sodni dvor na Dunaju je rekurz dr. Brumena v zadevi Mustafa zavrnil. Kdo ima pri tem škodo kakor uboga Julijana Mustafa, ki je skoz ta proces prišla ob vso svojo precej znatno dedščino! Dobri prijatelji! —

Pri občinskih volitvah v Ljutomeru zmagala je naprednjaška stranka. Jasno se je tukaj pokazalo, kako lahko se doseže zmaga, kjer je sloga, sporazumljenje in pravo navdušenje za lastno stvar. Živeli!

„Slavna celjska žaba“ se je v svoji 30. številki letela v naše inserate; k temu jo je menda zapeljal zavist. Kdor je lastnik vseh drugih slabih lastnosti, temu pač tudi zavisti ne manjka. Kako da bi si naročil za ta denar „celjsko žabo“. Take stvari zamore pač le pisati list, ki ne more s čemer pametnim svojih predalov napolniti. Pripoznamo „žabi“ iz srca radi, da je neumnost njena last, ne pa „svoja“ ali čegar družega.

Novi volilni red za volitve v štajarski deželni svet je cesar potrdil in se bode dotične volitve v

kakih četririh tednih že razpisale. Ker pa bo sestavljanje novih volilnih imenikov stalo mnogo dela, se bodo dopolnilne volitve v novo volilno kurijo vršile najbrž šele v začetku jeseni. Svoječasno bomo o teh volitvah več kaj izpregovorili.

„Prosta pot!“ Iz Šoštanja se nam piše: „Ko se je dne 17. t. m. naš gospod župnik od shoda volilcev iz III. volilnega razreda domu peljal, obljajali so ga pred hotelom „Avstrija“ psi posebne vrste, tako da je moral voz obstati. Ko je renčanje polagoma utihnilo, zamogel je imenovani gospod svojo vožnjo nadaljevati. V svrhu ohranitve ponočnega reda in miru svetujemo gospodu županu, naj ukrene, da se imajo takim srboritim psom nagobčeki (Maulkörbe) privezati ali pa se naj ti psi na verigo priklenejo; „Šterovcu“ pa naj naroči, da naj popred tiste razkačene pse odpravi ali pa pomiri, predno da gre mirne goste pred zatvorno uro iz gostiln odpravljati, drugače si bodo morali tisti prav žilave „kardebače“ oskrbeti.

Ogenj v tovarni. V nedeljo dne 17. t. m. ob dveh po polnoči nastal je ogenj v tovarni za žvepljenje v Rušah. Tovarniški nočni čuvaj je ogenj pravočasno zapazil in so na njegov klic dohiteli ljudje požar v kratkem pogasili. Tovarni, ki je še le lansko leto do tal pogorela in še ni bila do dobra zopet postavljena, pretila je vnovič nesreča.

Iz Zlatoličja na dravskem polju ima „Fihpos“ prav „zanesljive“ poročevalce, med njimi je najbrž tudi uničenjak, ki je lansko leto izvohal grob hunskega kralja Atila. Napil se je najbrž šnopsa ter se domu gredé na trohneli kladi spodtaknil in mislil, da je to kralj Atila. Prišlo je mnogo gospode iz bližnjih in daljnih krajev, pa smotoglavi sanjač jim ni zamogel pokazati tega, o čemur je toliko trušča pozročil. Znabiti da ga bode „Fihpos“ toliko prebrihtal, da najde nekoč še grob preroka Elija, kljub temu da se je baje ta živ v nebesa odpeljal?

10 kron nagrade se takoj izplača tistemu, ki izve za zločinca, kateri je v noči od 24. do 25. aprila v Sedlaškem v vinogradu nekega ptujskega meščana na barbarski način poškodoval in uničil 63 trsov. Lastnik vinograda je dal še le pred kratkim na vrhu hriba izkopati 14 metrov globok studenec, da imajo sedaj okoli stanujoči ljudje dobro vodo, in v zahvalo za to dobroto ima sedaj to škodo, povzročeno po pobalinski roki.

Požar. Dne 19. aprila ob poludevetih zjutraj nastal je pri posestniku Rudolfu Weis na Hajdinju pri Ptujju ogenj, ki se je zatrosil iz peči v podstrešje. Plamen se je tako naglo razširjal, da so kmalu stala hišna in gospodarska poslopja dotičnega posestnika kakor tudi sosedov Petra Cafuta in Antona Paka v ognju. Zgorela so vsa živila, premičnine in krma; ljudje so komaj živino rešili. Škoda je jako velika, a posestniki so bili le nizko zavarovani.

Iz Varoža pri Makolah dobili smo sledeče pismo: „Varož, dne 19. 4. 1904. Slavno uredništvo „Štajerca“ v Ptujju. Prosimo, blagovolite naslednje vrstice v prihodnji številki „Štajerca“ objaviti:

Požar. Dne 17. aprila t. l. upepelil je požar tovarno za stole g. J. Regorschega v Varožu pri Makolah. Ogenj je bil strašansko velik. Škoda se ceni nad 30 tisoč goldinarjev. Goreti je začelo ob 3. uri popoldne in je gorelo do jutra. Pri tem požaru se je prav vrlo odlikovala požarna bramba iz Pekla pri Poljčanah, posebno pa trije možje, namreč gg. L. Hass, J. Lechner in R. Tischler. Hvala bodi vrlim možem, ki so nam v tej strašni sili na pomoč prišli. Varoški kmetje“.

Dopisi.

Iz Hajdinja pri Ptuj. „Dragi nam „Štajerc“, ti si nam že v svojem zadnjem dopisu iz Hajdinja nekoliko označil našega g. kaplana, a prosimo te, da v dopolnitev omenjenega dopisa sprejmeš še sledeče: Odkar naš blagi sivolasi gospod župnik bolehajo, se je naš kaplan tako prevzel ošabnosti in se navzel nasilnosti v takej meri, da temu počenjanju ne moremo nadalje hladnokrvno nasproti zreti. Na dan Marijinega oznanjenja šolarje zaradi nespodobnega obnašanja ni samo zmerjal, temuč tudi klofotal. No, pa naj bi to že bilo, takim porednežem je dobro nekaj strahu pokazati, akoravno bi se to zunaj hiše božje boljše spodobilo. Toda kaplan je v svoji „sveti jezi“ razun otrok udaril tudi nekega 56 let starega možaka, kateri je med mladino klečal. Vprašamo, ali je umestno in spodobno za katoliškega duhovnika, če se v cerkvi tako razburi, da celo barusastega možaka ne razloči od šolarja? Nadalje vprašamo, ali ima g. kaplan pravico nam vsem faranom zaradi tega dogodka kazni naložiti, kajti koj naslednjo nedeljo je s prižnice oznanil, da ob Velikonočnih praznikih (tudi v pondeljek) ne bode pridigoval in da bode vsak praznik in nedeljo tiho mašo bral brez prvega blagoslova. G. kaplan si najbrž misli, da sme sedaj, ko je župnijski izpit (skušnjo) napravil, z nami delati kakor se njemu poljubi! Pa še več kaj; zapovedal je namreč na prižnici, da od cvetne pa do bele nedelje mladina, ki stoji med 6. in 7. letom, ne sme k večernicam priti. Vprašamo, ali je naslednik Kristusov tak duhovnik, ki brani mladini v hišo božjo priti? Naš Izveličar je rekel: Pustite male k meni priti! G. kaplan, ako hočete še zanaprej pri nas mastne pečenke jesti, tedaj se morate predrugačiti in po svojem stanu uravnati, politiko pa pustiti čisto na stran, ker le tedaj smete od nas pričakovati spoštovanja in uspeha, kakoršnega si pravi duhovnik želi.

R. L.

Iz št. Lovrenca nad Mariborom se nam piše: „Dragi nam „Štajerc“, dolgo časa sem že nisi prišel iz naše prijazne fare kakega dopisa, toraj blagovoli tudi od nas sprejeti nekatere vrstice, da svet ne bode mislil, mi smo izumrli ali pa da smo se vsled novoupeljane električne razsvitljave tako prevzeli, da bi z nikomur ne hoteli več v dotiko priti. Šentlovenčki farani smo miroljubne duše, pa si želimo naš kraj tudi v miru obdržati, kakoršen že nekaj let sem

med nami vlada. Kmetje iz hribov občujejo med seboj kakor tudi s tržani v bratski zastopnosti; narodnostnih prepirih je tukaj le malo ali čisto ni slišati. In čemu imamo to zahvaliti? Vzrok tem vselim in prijetnim razmeram je okolščina, da pri nas nimamo narodnostnih hujskačev, ali vsaj ne preveč petih, ki bi sejali med nami razpor, sovraštvo in prepir. Naši častiti gg. duhovniki nam dajejo v tem oziru najboljši vzgled, in da ta vzgled vrlo posnemamo, pričajo vsakomur dovolj naše politične razmere. Resnica je, da imamo v naši fari narodno-klerikalno stranko in nemško-napredno stranko, a pripadniki ene stranke drugomisljenikov ne napadajo tako kakor se to godi po drugod, ampak se ravnajo po geslu: Vsak po svoje! In tako je prav. Njeni mnogoterih veselica in pri večjih svečanstvih smo imeli priliko opazovati, da ste bili ob stranki zastopani in sicer v prav obilnem številu. Tudi pa nam tudi priča, da smo zavedni ljudje, ki se ravnamo po naši lastni pameti in našem lastnem razsodku in da ne verjamemo šuntarskim in zapeljivim listom, ki želijo sejati med ljudstvom le nemir in prepir. Kako miroljubnega in poštenega značaja je so naš čast. gospod župnik Franc Moravec, prinaša n. pr. to, da pri veselici tukajšnjega bralnega društva v letošnjem predpustu niso hoteli imeti nagovornika česar so bili od vseh navzočih prošeni, temuč so dotle prošnje prijazno toda odločno odklonili. Daoben takšen mora biti po naših mislih pravi katoliški duhovnik, ki ve, da ima le v cerkvi, hiši Gomora podovi — nauke svete vere oznanjati, ne pa v krčmi o političnih stvareh razpravljati. Ko je potem župnik iz neke sosedne fare oder nastopil ter jel v svoj govor politične reči vpletati, so naš čast. g. župnik sobo zapustili, ker niso marali biti priča govorjenja svojega tovariša — „katoliškega duhovnika.“ Pravi katoliški duhovnik so tudi naš čast. g. kaplan Jernej Staboval kateri vkljub svojemu dolgoletnemu tukajšnjemu bivanju še nam dosedaj niso dali prilike, se o njem pritoževati, kakor tudi o mirovljenem čast. gosposki župniku Francu Soviču le dobro govoriti zamore. Iz tega je razvidno, kakega upljiva so dobri vzgledi pravih dušnih pastirjev, ki ne delajo med farani spletkarij ter se splašne ne vtikajo v politično življenje. Mi želimo, da imenovana gospoda prav dolga leta pri nas ostanejo ter jima obljubimo, da ju bomo vedno tako spoštovali in ljubili kakor dosedaj, kajti prepričani smo, da se svojega prevzvišenega poklica vestno držita in nikdar ne bodeta svojemu stanu delala nečastje. sramoto. Želeli pa bi tudi bilo, da bi vsi duhovniki ravnali po teh načelih in marsikje bi zavladal rajski mir, kjer se sedaj pojavljajo dan na dan politični, društveni ali družinski prepiri. —

Miroljubje isti
Iz Dobja pri Planini. Tukaj pri nas gospodaritega, občinskem zastopu klerikalna stranka, njej na čelo gospod župnik „Vurkeljc“, znani nekdanji kaplan starše